

CIP – Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in študijska knjižnica, Trst

821.163.6-92

MAMIĆ, Tino

Dalmatino / Tino Mamić ; [spremna beseda Milan Gregorič].
- Trst : Mladika ; [s. l.] : Adam, 2017

ISBN 978-88-7342-250-1

9953260

Tablete, čaj in neplodnost

Vsak šesti slovenski par ima težave s plodnostjo. Smernice kažejo, da se bo s to težavo že v nekaj letih spopadal vsak tretji slovenski par. Spomnimo se, kako je bilo včasih ... Kako se časi spreminjajo!

Neplodnost se pojavi tudi pri mnogih zdravih živalih, ko jih zaprejo v živalski vrt. Zato včasih fotografije kakega mladiča obkrožijo svet. Človeški starši take publicitete ne doživijo. Zato je prav, da o tem vsaj pišemo.

Ko sva s soprogo opazila, da tudi nama pri teh stvareh ne gre vse kot po maslu, sva se odpravila h ginekologu. Pravzaprav je šla samo ona. Jaz sem jo čakal pred vrati ordinacije. In je dobila tablete. Potem se je začelo. Prvi mesec – nič. Drugi, tudi nič. In v tretje tudi ni šlo.

Prijazni ginekolog, ki je sicer dober zdravnik, je dvignil roke. Rekoč, da si bo treba pomagati »in vitro«. Po domače se temu reče »z epruveto«. V praksi pa zdravniki spočetje opravijo v laboratoriju. To pa ni etično sprejemljivo prav za vsakogar. Kaj o tem meniva midva, naju sploh ni vprašal. Mene pravzaprav niti videl ni, kaj šele da bi me poslal na pregled. Osupla sva se spraševala, ali je edina oblika zdravljenja neplodnosti res samo pitje treh paketov tablet? Edina alternativa pa epruveta?

Slučajno sva ravno v tistem času osebno spoznala drugega ginekologa, ki se je ukvarjal prav z neplodnostjo. Telefonirala sva mu. Beseda je dala besedo in sva šla k njemu. Najprej naju je pregledal. Potem sva morala leto dni čakati, da si je telo opomoglo od agresivnih tablet. Zatem je moja draga dobila enake tablete. Razlika pa je bila v doziranju, dodatnem nadzoru z ultrazvokom in izračunu plodnih dni.

In nam(a) je uspelo! V trenutku sva pozabila na ure čakanja, stotine narejenih kilometrov in letalske prevoze, ki sva jih zaradi službe v tujini morala narediti med terapijo. Hipoma sva pozabila tudi na ves čas in

denar, ki sva ga porabila pri vlaganju prošnje za posvojitev v Makedoniji. Roko na srce. Pravzaprav vse skupaj ni bilo nič v primerjavi z večletnimi odisejadami nekaterih parov, ki v želji po otroku ne žrtvujejo samo svojega časa in denarja, ampak včasih tudi zdravje in počutje.

Vajo sva kljub napornosti ponovila. Podobno, uspešno. Občutki pa nepopisni. Dobesedno. Brez zamere, tudi Cankarjev talent ne bi bil dovolj dober, da bi to preлил na papir.

Pa sva se odločila, da bova poskusila še enkrat. Najprej posvet. Ginekologinja, ki naju je spremljala v drugo, nama je opisala, kaj bi bilo treba. Zaradi starosti in nove vrste tablet namreč vse skupaj ni bilo več tako preprosto. Dozo bi morali precej povečati, kar pomeni tudi več stranskih učinkov. Žena je ob misli na ponovno futranje s tabletami zavzdihnila: »Je še kakšna druga možnost?« Ginekologinja se je naslonila na stol in nama navrgla: »Dve moji pacientki sta že zanosili s čajem iz Stične.« Pogledala sva nejeverno. A ginekologinja se je le nasmejala.

Ker nama zelišča niso tuja in veva, da primerni čaji ne morejo škoditi, sva bila namiga vesela. Res sva se odpravila v stiško samostansko lekarno. Magister farmacije, ki je nadaljeval poslanstvo pokojnega patra Simona Ašiča, nama je predpisal čaj. Čeprav gre za posebno mešanico, je bila cena nižja od navadnih čajev v lekarnah.

Tako je tudi moja draga začela piti čaj. Tri skodelice na dan. Brez panike, okus je bil običajen – nobene grenkobe ali česa podobnega. Nobenih stranskih učinkov. Le vztrajnost pri pitju. Po poldrugem mesecu dni sva ugotovila, da pričakujeva.

Seveda, lahko gre za placebo učinek. A vendar se je po tistem čaju malo preveč spremenilo. Soprogi, ki dotlej ni bila imela nikoli običajne in redne menstruacije, so se po četrtem rojstvu ženske zadeve povsem uredile. Ugotovila sva, da neplodnosti ni več.

Vem, da bo marsikdo nejeverno zmajal z glavo. Ali celo vse skupaj označil za laž. Pravzaprav mi je vseeno. Moj dokaz, da ne lažem, se namreč ravnokar glasno plazi po dnevni sobi in zahteva, da preneham pisati. Amen.